

V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-190-06

Druk nr 1336

Warszawa, 12 stycznia 2007 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o nawozach i nawożeniu wraz z projektami aktów wykonawczych.

Uprzejmie informuję Pana Marszałka, że projekt ustawy został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 5 stycznia 2007 r. zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz.U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o nawozach i nawożeniu ¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje:

- 1) warunki i tryb wprowadzania do obrotu nawozów, z wyłączeniem spraw związanych z wprowadzaniem do obrotu nawozów uregulowanych w przepisach rozporządzenia (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz.Urz. WE L 304 z 21.11.2003, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 32, str. 467, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2003/2003”;
- 2) warunki i tryb wprowadzania do obrotu środków wspomagających uprawę roślin;
- 3) zadania i właściwość organów oraz jednostek organizacyjnych w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2003/2003;
- 4) stosowanie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin w rolnictwie;
- 5) zapobieganie zagrożeniom zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin;

6) agrochemiczną obsługę rolnictwa.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) nawozy – produkty przeznaczone do dostarczania roślinom składników pokarmowych lub zwiększania żyzności gleb albo zwiększania żyzności stawów rybnych, którymi są nawozy mineralne, nawozy naturalne, nawozy organiczne i nawozy organiczno-mineralne;
- 2) nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” – nawozy spełniające wymagania określone w rozporządzeniu nr 2003/2003;
- 3) nawozy mineralne – nawozy nieorganiczne, produkowane w drodze przemian chemicznych, fizycznych lub przerobu surowców mineralnych, w tym wapno nawozowe, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, a także niektóre nawozy pochodzenia organicznego;
- 4) nawozy naturalne:
 - a) obornik, gnojówkę i gnojowicę,
 - b) pochodzące od zwierząt gospodarskich, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, odchody, z wyjątkiem odchodów pszczoł i zwierząt futerkowych, bez dodatków innych substancji,
 - c) guano– przeznaczone do rolniczego wykorzystania;
- 5) nawozy organiczne – nawozy wyprodukowane z substancji organicznej lub z mieszanin substancji organicznych, w tym komposty, a także komposty wyprodukowane z wykorzystaniem dżdżownic;
- 6) nawozy organiczno-mineralne – mieszaniny nawozów mineralnych i organicznych;

- 7) środek poprawiający właściwości gleby – substancje dodawane do gleby w celu poprawy jej właściwości lub jej parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych, z wyłączeniem dodatków do wzbogacenia gleby wytworzonych wyłącznie z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1774/2002”;
- 8) stymulator wzrostu – związek organiczny lub mineralny lub jego mieszaninę, wpływające korzystnie na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin, z wyłączeniem regulatora wzrostu będącego środkiem ochrony roślin w rozumieniu przepisów o ochronie roślin;
- 9) podłoże do upraw – materiał inny niż glebę, w tym substraty, w którym są uprawiane rośliny;
- 10) środki wspomagające uprawę roślin – środki poprawiające właściwości gleby, stymulatory wzrostu i podłoża do upraw;
- 11) wymagania jakościowe – zawartość składników pokarmowych w nawozie oraz jego parametry chemiczne, fizyczne i fizykochemiczne, określone w ustawie i deklarowane przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający ten nawóz do obrotu, a w przypadku środków wspomagających uprawę roślin – deklarowane przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający ten środek do obrotu parametry chemiczne, fizyczne, fizykochemiczne lub biologiczne;

12) konfekcjonowanie – pakowanie lub przepakowywanie nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin;

13) wprowadzenie do obrotu:

a) oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin przez:

- producenta – w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- importera – w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
- producenta lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

b) przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przeznaczonych na potrzeby własne.

2. Jeżeli w ustawie jest mowa o nawozach oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, to stosuje się określenia użyte w art. 2 rozporządzenia nr 2003/2003.

Rozdział 2

Obrót nawozami oraz środkami wspomagającymi uprawę roślin

Art. 3. 1. Do obrotu można wprowadzać nawozy:

- 1) powstałe ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”;
- 2) odpowiadające, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5, typom wapna nawozowego, w których zanieczyszczenia nie przekraczają dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń;
- 3) naturalne, spełniające wymagania określone w przepisach rozporządzenia nr 1774/2002.

2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne, mineralne nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE” i środki wspomagające uprawę roślin mogą być wprowadzone do obrotu na zasadach określonych w art. 4.

3. Nawozy naturalne mogą być zbywane do bezpośredniego rolniczego wykorzystania wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Umowę, o której mowa w ust. 3, strony przechowują co najmniej przez 8 lat od dnia jej zawarcia.

5. Procedurą celną, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, mogą być objęte nawozy i środki wspomagające uprawę roślin przywożone z państw trzecich:

- 1) które można wprowadzać do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) których okres przydatności do stosowania, licząc od dnia objęcia dopuszczeniem do obrotu, wynosi co najmniej 6

miesiący – dla nawozów, środków poprawiających właściwości gleby i stymulatorów wzrostu;

3) które są zaopatrzone w informacje, określone w art. 9 ust. 2-7 i ust. 9.

6. Przepisu ust. 5:

1) nie stosuje się do nawozów i środków wspomagających uprawę roślin:

a) przeznaczonych wyłącznie do celów naukowo-badawczych,

b) nieprzeznaczonych do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) pkt 2 i 3 nie stosuje się do nawozów naturalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 1 lit. b, importer przedstawia organowi celnemu pisemne oświadczenie, że nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin zgłaszany do procedury celnej, w wyniku której następuje dopuszczenie do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego, nie jest przeznaczony do wprowadzenia do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Nawozy zawierające azotan amonowy w ilości powyżej 28% w przeliczeniu na azot całkowity, przywożone z państw trzecich, zaopatruje się w ważny certyfikat potwierdzający ich odporność na detonację, wydany przez jednostkę akredytowaną w tym zakresie na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 4. 1. Nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, są wprowadzane do obrotu na podstawie uzyskanego pozwolenia.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, składa:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

4. Do wniosku dołącza się:

- 1) wyniki badań nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin;
- 2) opinie, o których mowa w ust. 6;
- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania – dla nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu;
- 4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej – również umowę tej spółki.

5. Wnioskodawca, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast dokumentów, o których mowa w ust. 4 pkt 4, do wniosku dołącza, przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego, dokumenty potwierdzające prowadzenie przez niego działalności gospodarczej.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje decyzję w sprawie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, po uzyskaniu:

1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, wydanych na podstawie przeprowadzonych badań, potwierdzających, że:

a) nawóz:

- jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, w tym dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając na wzrost plonu lub na stan odżywienia roślin w sposób istotny lub na poprawę jakości plonu lub cech użytkowych roślin, lub zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,
- spełnia minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6, oraz deklarowane wymagania jakościowe,
- nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5,
- nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo

b) środek wspomagający uprawę roślin:

- spełnia wymagania jakościowe,

- nie zawiera zanieczyszczeń, w ilości przekraczającej dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 pkt 5, albo
- c) środek poprawiający właściwości gleby, oprócz wymagań określonych w lit. b:
- jest przydatny do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych lub biologicznych gleby,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo
- d) stymulator wzrostu, oprócz wymagań określonych w lit. b:
- wpływa korzystnie na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin w inny sposób niż składnik pokarmowy roślin,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska po zastosowaniu zgodnie z instrukcją stosowania i przechowywania, albo
- e) podłoże do upraw, oprócz wymagań określonych w lit. b:
- jest przydatne do uprawy roślin,
 - nie stanowi zagrożenia zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska;
- 2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnieniu przez nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin, wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub za-

wierających te produkty, wymagań określonych w przepisach rozporządzenia nr 1774/2002 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 181/2006 z dnia 1 lutego 2006 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 w odniesieniu do nawozów organicznych i dodatków do wzbogacania gleby innych niż nawóz naturalny oraz zmieniającego to rozporządzenie (Dz.Urz. UE L 29 z 2.02.2006, str. 31), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 181/2006”.

7. Szczegółową dokumentację dotyczącą nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, dostarcza upoważnionej jednostce organizacyjnej przeprowadzającej badania i wydającej opinie:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

8. Koszty badań i koszty związane z wydawaniem opinii, o których mowa w ust. 6, ponosi:

- 1) producent – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 3 ust. 2, jeżeli z dołączonych do wniosku dokumentów nie wynika, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin spełniają wymagania określone w ust. 6.

Art. 5. 1. Do obrotu można wprowadzać także nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Republice Turcji, które zostały wyprodukowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub Republice Turcji, lub w państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, na podstawie uzyskanego pozwolenia na ich wprowadzenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w ust. 1.

3. Wniosek o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w ust. 1, składa:

- 1) importer – dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państwa, wy-

mienionego w ust. 1, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej;

- 2) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

4. Do wniosku dołącza się przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego:

- 1) przepisy prawa państw wymienionych w ust. 1, na podstawie których nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zostały dopuszczone do obrotu;
- 2) dokumenty potwierdzające wyprodukowanie i wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin w jednym z państw wymienionych w ust. 1;
- 3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa odmawia, w drodze decyzji, wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) właściwości nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin lub przepisy prawa państw wymienionych w ust. 1, na podstawie których nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zostały dopuszczone do obrotu, nie zapewniają ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska, lub przydatności do stosowania

w zakresie odpowiadającym wymaganiom, o których mowa w art. 4 ust. 6.

6. Przepisów art. 3 ust. 2-4 i art. 4 nie stosuje się do nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, o których mowa w ust. 1.

Art. 6. Pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - a) producenta – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) importera – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,
 - c) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
- 2) określenie wymagań jakościowych;
- 3) informację, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierają one te produkty – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin wytworzonych z tych produktów lub je zawierających;

- 4) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu, sporządzoną w języku polskim.

Art. 7. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wydaje pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, na czas nieokreślony.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa cofa, w drodze decyzji, pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, jeżeli:

- 1) nie są przestrzegane wymagania jakościowe określone w pozwoleniu albo
- 2) zostanie ujawnione, że nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin zagrażają zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku, albo
- 3) nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierających te produkty, nie spełniają wymagań określonych w tym rozporządzeniu.

3. Jeżeli pozwolenie na wprowadzenie do obrotu nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, zostało cofnięte to:

- 1) producent – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) importer – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich,

3) producent lub inny podmiot wprowadzający nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej

– wycofuje nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin z obrotu w terminie 3 miesięcy od dnia, w którym decyzja o cofnięciu pozwolenia stała się ostateczna.

Art. 8. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwoleń, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 1, zawierające nazwę nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- 1) producenta – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) importera – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionych z terytorium państw trzecich;
- 3) producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanych lub wprowadzonych do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Wykazy nawozów i środków wspomagających uprawę roślin są umieszczane na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 9. 1. Konfekcjonowanie może odbywać się wyłącznie po uzyskaniu pisemnej zgody producenta nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin i po uzgodnieniu z tym producentem rodzaju opakowań stosowanych do konfekcjonowania.

2. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu wprowadzanego do obrotu, a w przypadku nawozu luzem – w dokumentach, w które się go zaopatruje, umieszcza się wyłącznie:

- 1) informacje umożliwiające identyfikację nawozu, obejmujące:
 - a) napis o treści „nawóz powstały ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE””, z wyszczególnieniem tych typów – w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1,
 - b) określenie typu wapna nawozowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2,
 - c) numer pozwolenia – dla nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2 lub art. 5 ust. 1,
 - d) dane o deklarowanej zawartości składników pokarmowych,
 - e) dane dotyczące formy lub rozpuszczalności składników pokarmowych,
 - f) nazwę handlową nawozu, jeżeli została nadana,
 - g) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:
 - producenta – dla nawozu wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - importera – dla nawozu przywiezionego z terytorium państw trzecich,
 - producenta lub innego podmiotu wprowadzającego nawóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– dla nawozu wyprodukowanego lub wprowadzonego do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) informację o:

- a) masie netto nawozu,
- b) okresie przydatności nawozu do stosowania;

3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu.

3. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do środka wspomagającego uprawę roślin wprowadzanego do obrotu, a w przypadku środka wspomagającego uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się go zaopatrzuje, umieszcza się wyłącznie:

1) informacje umożliwiające identyfikację środka wspomagającego uprawę roślin, obejmujące:

- a) numer pozwolenia,
- b) określenie wymagań jakościowych,
- c) nazwę handlową środka wspomagającego uprawę roślin, jeżeli została nadana,
- d) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres:

- producenta – dla środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- importera – dla środka wspomagającego uprawę roślin, przywiezionego z terytorium państw trzecich,
- producenta lub innego podmiotu wprowadzającego środek wspomagający uprawę roślin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – dla środka wspomagającego uprawę roślin, wyprodukowanego lub

wprowadzonego do obrotu na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

2) informację o:

- a) masie netto środka wspomagającego uprawę roślin,
- b) okresie przydatności środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu do stosowania;

3) instrukcję stosowania i przechowywania środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu.

4. Informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, sporządza się w języku polskim oraz umieszcza w widocznym miejscu, w sposób trwały i zapewniający ich czytelność, z tym że informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. f i g oraz w ust. 3 pkt 1 lit. c i d, a także instrukcję stosowania i przechowywania nawozu albo środka poprawiającego właściwości gleby, albo stymulatora wzrostu, podaje się oddzielnie od innych informacji wymienionych w ust. 2 lub 3.

5. Etykiety dołączone do nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin mocuje się w taki sposób, aby pozostały one tam, gdzie zostały zamocowane niezależnie od zastosowanego systemu zamknięcia opakowania, a jeżeli do zamknięcia opakowania użyto plomby, podaje się na niej informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. g lub w ust. 3 pkt 1 lit. d.

6. W przypadku nawozów i środków wspomagających uprawę roślin luzem, jeden egzemplarz dokumentów, w które się je zaopatruje, zawierający informacje określone w ust. 2 lub 3, dołącza się do nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin w sposób zapewniający dostęp do tych informacji.

7. Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin w postaci płynnej mogą być wprowadzone do obrotu, jeżeli są do nich dołączone informacje o temperaturze, w jakiej nawóz albo środek wspomagający uprawę roślin powinny być przechowywane, a także o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom podczas ich przechowywania.

8. Przepisów ust. 2-7 nie stosuje się do nawozów naturalnych.

9. Na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin wprowadzonych do obrotu, a w przypadku nawozów i środków wspomagających uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, umieszcza się także informacje wynikające z przepisów odrębnych.

10. Jeżeli nawóz organiczny, organiczno-mineralny albo środek wspomagający uprawę roślin zostały wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub jeżeli zawierają one te produkty, znakuje się je zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 181/2006.

Art. 10. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań nawozów lub wydawania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, biorąc pod uwagę objekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwe przeprowadzenie badań, stosowane przez tę jednostkę procedury badawcze oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tych jednostkach, zgodnie z zakresem przeprowadzanych badań;
- 2) szczegółowy zakres badań nawozów i elementy, jakie powinna zawierać opinia o nawozach, wymienione w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2, kierując się koniecznością stwierdzenia, czy nawozy te spełniają warunki niezbędne do wydania pozwolenia na wprowadzenie ich do obrotu, określone w art. 4 ust. 6;
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów, mając na względzie konieczność ustalenia na tej podstawie właściwego zakresu badań, jakim należy poddać dany na-

wóz, i wydania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. a oraz pkt 2;

- 4) jakie wymagania ma spełniać treść instrukcji stosowania i przechowywania nawozów, mając na względzie zapewnienie bezpiecznego ich stosowania i przechowywania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń występujących w nawozach i ich wartości, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska;
- 6) minimalne wymagania jakościowe, jakie powinny spełniać nawozy, o których mowa w art. 3 ust. 2, mając na względzie potrzebę zapewnienia ich skutecznego działania.

Art. 11. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzenia badań środków wspomagających uprawę roślin lub wydawania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2, biorąc pod uwagę obiekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwe przeprowadzenie badań, stosowane przez tę jednostkę procedury badawcze oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe osób zatrudnionych w tych jednostkach, zgodnie z zakresem przeprowadzanych badań;
- 2) szczegółowy zakres badań środków wspomagających uprawę roślin i elementy, jakie powinna zawierać opinia o środkach wspomagających uprawę roślin, wymienione w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2, kierując się koniecznością stwierdzenia, czy środki te spełniają warunki nie-

zbędne do wydania pozwolenia na wprowadzenie ich do obrotu, określone w art. 4 ust. 6;

- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej środków wspomagających uprawę roślin, mając na względzie konieczność ustalenia na tej podstawie właściwego zakresu badań, jakim należy poddać dany środek, i wydania opinii, o której mowa w art. 4 ust. 6 pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2;
- 4) jakie wymagania ma spełniać treść instrukcji stosowania i przechowywania środków poprawiających właściwości gleby oraz stymulatorów wzrostu, mając na względzie zapewnienie bezpiecznego ich stosowania i przechowywania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń występujących w środkach wspomagających uprawę roślin i ich wartości, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska.

Art. 12. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) szczegółowy sposób umieszczania informacji umożliwiającej identyfikację nawozów, o której mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1, mając na względzie zapewnienie właściwej informacji o tych nawozach oraz zapobieganie niekorzystnemu wpływowi nawozu na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko;
- 2) sposób pakowania nawozów, mając na względzie zapewnienie właściwej ich jakości oraz zapobieganie niekorzystnemu wpływowi nawozu na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko;

- 3) dopuszczalne tolerancje zawartości składników nawozowych, biorąc pod uwagę ograniczenia wynikające z technologii ich produkcji;
- 4) sposób pobierania próbek i metody badań nawozów mineralnych w celu kontroli ich jakości, mając na względzie zapewnienie spełniania przez nawóz parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych oraz wartości zanieczyszczeń zawartych w tych nawozach;
- 5) typy wapna nawozowego oraz szczegółowe wymagania jakościowe dla tych typów, mając na względzie zapewnienie właściwej ich jakości.

Art. 13. 1. Producent ubiegający się o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE”, mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa do ministra właściwego do spraw gospodarki wniosek o wystąpienie do Komisji Europejskiej w tej sprawie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopię wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nawóz spełnia wymagania dla nowego typu nawozu, określone w rozporządzeniu nr 2003/2003, albo
- 2) wydaje decyzję o odmowie przekazania Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopii wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nawóz nie spełnia wymagań dla nowego typu nawozu, określonych w rozporządzeniu nr 2003/2003.

Art. 14. Koszty postępowania związane z rozpatrzeniem i przekazaniem wniosku o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” ponosi producent ubiegający się o takie oznaczenie.

Art. 15. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) w drodze obwieszczenia, ogłasza, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę akredytowanych laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań potwierdzających spełnianie przez nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” wymagań określonych dla tych nawozów w przepisach rozporządzenia nr 2003/2003;
- 2) informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o akredytowanych laboratoriach upoważnionych do wykonywania badań, o których mowa w pkt 2.

Art. 16. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może:

- 1) zakazać czasowo wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE”,
- 2) uzależnić wprowadzenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” od spełnienia określonych warunków – jeżeli zaistnieją przesłanki określone w art. 15 rozporządzenia nr 2003/2003.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o ograniczeniach we wprowadzaniu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, o których mowa w ust. 1, podając przyczyny uzasadniające wprowadzenie tych ograniczeń.

Rozdział 3

Stosowanie nawozów i środków wspomagających uprawę roślin

Art. 17. 1. Stosuje się wyłącznie nawozy i środki wspomagające uprawę roślin, które zostały dopuszczone do obrotu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 lub rozporządzenia nr 2003/2003.

2. Nawozy stosuje się w sposób, który nie zagraża zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku.

3. Zastosowana w okresie roku dawka nawozu naturalnego nie może zawierać więcej niż 170 kg azotu (N) w czystym składniku na 1 ha użytków rolnych.

4. Środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu stosuje się zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

Art. 18. 1. Podmiot, który prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior:

- 1) opracowuje plan nawożenia, zgodnie z zasadami dobrej praktyki rolniczej, na podstawie składu chemicznego nawozów oraz potrzeb pokarmowych roślin i zasobności gleb, uwzględniając stosowane odpady, środki wspomagające uprawę roślin i dodatki do wzbogacenia gleby w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1774/2002, z wyłączeniem tych podmiotów, które zbywają w całości nawozy naturalne;
- 2) zagospodarowuje co najmniej 70% gnojówki i gnojowicy na użytkach rolnych, których jest posiadaczem i na których prowadzi uprawę roślin, a pozostałe 30% może zbyć w sposób określony w art. 3 ust. 3.

2. Nabywca nawozu naturalnego, zbytego w sposób określony w art. 3 ust. 3, opracowuje w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy plan nawożenia, spełniający wymagania określone w ust. 1 pkt 1.

3. Okręgowa stacja chemiczno-rolnicza, zwana dalej „okręgową stacją”, wydaje opinię o planie nawożenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2.

4. Za wydanie opinii, o której mowa w ust. 3, okręgowa stacja pobiera opłatę.

5. Opłata, o której mowa w ust. 4, stanowi dochód budżetu państwa.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, oraz nabywca nawozu naturalnego, o którym mowa w ust. 2, przekazują do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz do wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, właściwych ze względu na miejsce prowadzenia działalności, o której mowa w ust. 1, kopię planu nawożenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lub ust. 2, wraz z opinią, o której mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej opinii.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi wysokość opłaty za wydanie opinii o planie nawożenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oraz sposób jej uiszczania, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez okręgową stację przy wydawaniu opinii.

Art. 19. Do stosowania nawozów mineralnych, w tym nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, może być użyty sprzęt agrolotniczy, jeżeli:

- 1) sprzęt ten jest wyposażony w urządzenia służące do tego celu;
- 2) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s, a wilgotność względna powietrza wynosi co najmniej 60%;
- 3) powierzchnia upraw, do nawożenia których stosuje się sprzęt agrolotniczy, wynosi co najmniej 30 ha i uprawy te

są położone w odległości co najmniej 500 m od dróg publicznych, budynków, obiektów, w których są utrzymywane zwierzęta, pasiek, upraw zielarskich, ogrodów działkowych, cieków, zbiorników wodnych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, uzdrowisk oraz obszarów ochrony uzdrowiskowej, a także innych obiektów i obszarów chronionych na podstawie przepisów odrębnych.

Art. 20. 1. Zabrania się stosowania nawozów:

- 1) na glebach zalanych wodą, przykrytych śniegiem, zamrażniętych do głębokości 30 cm oraz podczas opadów deszczu;
- 2) naturalnych:
 - a) w postaci płynnej oraz azotowych – na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10%,
 - b) w postaci płynnej – podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
- 3) organicznych, organiczno-mineralnych oraz środków poprawiających właściwości gleby i stymulatorów wzrostu wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1774/2002, innych niż obornik, lub zawierających te produkty – na pastwiskach.

2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do nawożenia stawów wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.

Art. 21. 1. Czynności polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające

świadectwo ukończenia szkolenia w tym zakresie; wymagania tego nie stosuje się wobec absolwentów szkół rolniczych.

2. Szkolenie w zakresie, o którym mowa w ust. 1, prowadzą jednostki organizacyjne upoważnione przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 22. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw środowiska oraz zdrowia, w drodze rozporządzenia, określi:

- 2) szczegółowy sposób stosowania nawozów, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi lub zwierząt lub ochrony środowiska;
- 3) jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów, biorąc pod uwagę obiekty i wyposażenie, jakimi powinna dysponować jednostka organizacyjna, aby zapewnić właściwą jakość prowadzonych szkoleń oraz kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie prowadzonych szkoleń osób zatrudnionych w tych jednostkach.

Rozdział 4

Przewóz i przechowywanie nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin

Art. 23. 1. Nawozy, w tym nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, i środki wspomagające uprawę roślin, w postaci stałej, przewożone luzem, zabezpiecza się w sposób, który uniemożliwia ich rozsypywanie się, pylenie i zamoknięcie.

2. Nawozy, w tym nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” i środki wspomagające uprawę roślin w postaci płynnej, przewozi się w zamkniętych i szczelnych opakowaniach, zbiornikach lub cysternach.

3. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierające te produkty, przewozi się w sposób określony w rozporządzeniu nr 181/2006.

Art. 24. 1. Nawozy mineralne, w tym nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, organiczne, organiczno-mineralne, środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu, w postaci stałej przechowuje się w opakowaniach jednostkowych, zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

2. Nawozy mineralne, w tym nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, organiczne, organiczno-mineralne, środki poprawiające właściwości gleby i stymulatory wzrostu, w postaci stałej mogą być również przechowywane luzem w pryzmach formowanych na utwardzonym i nieprzepuszczalnym podłożu, po ich przykryciu materiałem wodoszczelnym, zgodnie z instrukcją ich stosowania i przechowywania.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do saletry amonowej i innych nawozów zawierających azotan amonowy w ilości powyżej 28% w przeliczeniu na azot całkowity.

4. Podłoża do upraw w postaci stałej przechowuje się w opakowaniach jednostkowych lub luzem w pryzmach formowanych na utwardzonym i nieprzepuszczalnym podłożu, po ich przykryciu materiałem wodoszczelnym.

5. Nawozy mineralne, w tym nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin, w postaci płynnej przechowuje się w zamkniętych opakowaniach lub w szczelnych, przystosowanych do tego celu zbiornikach.

Art. 25. 1. Nawozy naturalne w postaci płynnej przechowuje się wyłącznie w szczelnych zbiornikach o pojemności umożliwiającej gromadzenie co najmniej 4 miesięcznej produkcji tego nawozu. Zbiorniki te powinny być zbiornikami zamkniętymi, w rozumieniu przepisów odrębnych.

2. Podmioty, o których mowa w art. 18 ust. 1, przechowują nawozy naturalne w postaci stałej na nieprzepuszczalnych płytach, zabezpieczonych w taki sposób, aby wycieki nie przedostawały się do gruntu.

3. Sposób przechowywania nawozów naturalnych w postaci stałej, określony w ust. 2, ma zastosowanie także do innych podmiotów niż określone w art. 18 ust. 1, jeżeli wynika to z przepisów odrębnych.

Rozdział 5

Agrochemiczna obsługa rolnictwa

Art. 26. 1. Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza, zwana dalej „Stacją”, która podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, oraz podlegające jej okręgowe stacje wykonują zadania związane z agrochemiczną obsługą rolnictwa.

2. Stacja oraz okręgowe stacje są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. Stacją kieruje dyrektor, powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Okręgowymi stacjami kierują dyrektorzy, powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Stacji.

5. Dyrektor Stacji nadzoruje i koordynuje działalność okręgowych stacji, w tym w zakresie gospodarowania środkami publicznymi i realizowania planów dochodów i wydatków.

Art. 27. Do zadań Stacji należy:

- 1) określanie sposobu prowadzenia badań agrochemicznych, w tym dobór metod badawczych;
- 2) ustalanie zakresu zadań wykonywanych przez okręgowe stacje;
- 3) kontrola działalności okręgowych stacji, w tym stosowania przez nie metod badawczych i terminowości wykonywania przez te stacje badań;
- 4) podejmowanie działań w zakresie udziału laboratoriów okręgowych stacji w badaniach dokładności wykonywania analiz chemicznych;
- 5) organizacja szkoleń dla pracowników okręgowych stacji;
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm od powierzchni gruntu;
- 7) prowadzenie obsługi finansowej okręgowych stacji, w tym:
 - a) opracowywanie planów dochodów i wydatków dla poszczególnych okręgowych stacji,
 - b) przekazywanie środków finansowych na działalność bieżącą okręgowych stacji;
- 8) wykonywanie innych zadań w zakresie agrochemicznej obsługi rolnictwa, powierzonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 28. 1. Do zadań okręgowych stacji należy:

- 1) wykonywanie analiz gleb, roślin, płodów rolnych i leśnych;
- 2) doradztwo w sprawach nawożenia;

- 3) wykonywanie badań jakości nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 4) wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii o zasobności gleb, składzie chemicznym roślin, nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, a także prawidłowym stosowaniu nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 5) prowadzenie działalności szkoleniowej i informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1-4;
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm od powierzchni gruntu;
- 7) wykonywanie innych zadań z zakresu agrochemicznej obsługi rolnictwa powierzonych przez Stację.

2. Okręgowe stacje, wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty za:

- 1) analizy fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne:
 - a) gleb mineralnych i organicznych,
 - b) ziem i gleb ogrodniczych, podłoży ogrodniczych, pożywek i wody,
 - c) materiału roślinnego i pasz,
 - d) ścieków i osadów ściekowych,
 - e) nawozów naturalnych, organicznych, organiczno-mineralnych i mineralnych,
 - f) środków wspomagających uprawę roślin;
- 2) badania gleb na potrzeby doradztwa nawozowego;
- 3) badania materiału roślinnego na potrzeby doradztwa rolniczego;

- 4) prace terenowo-kartograficzne;
 - 5) opracowanie wyników przeprowadzonych analiz i badań;
 - 6) działalność szkoleniową i informacyjną.
3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do zadań wykonywanych na potrzeby organów administracji rządowej.
4. Opłaty, o których mowa w ust. 2, stanowią dochód budżetu państwa.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez okręgowe stacje przy wykonywaniu danej czynności oraz czas niezbędny do jej wykonania.

Art. 29. 1. Stacja prowadzi, na podstawie jednostkowych sprawozdań okręgowych stacji, miesięczną, kwartalną, półroczną i roczną łączną sprawozdawczość budżetową Stacji i okręgowych stacji oraz sporządza bilans roczny.

2. Stacja i okręgowe stacje, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.

Rozdział 6

Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia oraz środków wspomagających uprawę roślin

Art. 30. 1. Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”, sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” i środków

wspomagających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

2. W ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunty;
- 2) dokonywania inwentaryzacji nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” i środków wspomagających uprawę roślin;
- 3) przeprowadzania kontroli w zakresie:
 - a) zgodności nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” z typami tych nawozów określonymi w rozporządzeniu nr 2003/2003,
 - b) spełniania przez nawozy, nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” i środki wspomagające uprawę roślin wymagań jakościowych oraz określonych, na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5, wymagań, jakie powinny one spełniać w zakresie dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń – dokonywanej na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych i biologicznych, wykonywanych w laboratoriach wskazanych w przepisach wydanych na podstawie art. 15 pkt 2 – dla nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” lub w okręgowych stacjach chemiczno-rolniczych – dla pozostałych nawozów i środków wspomagających uprawę roślin,
 - c) przestrzegania przepisów dotyczących obrotu nawozami, nawozami oznaczonymi znakiem „NAWÓZ WE” oraz środkami wspomagającymi uprawę roślin,

- d) zgodności wapna nawozowego, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, z ich typami i szczegółowymi wymaganiami jakościowymi dla tych typów określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5;
- 4) wstępu do obiektów, w których są przechowywane nawozy, nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” lub środki wspomagające uprawę roślin;
- 5) nieodpłatnego pobierania do badań próbek nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” oraz środków wspomagających uprawę roślin.

Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „inspektorem”, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w art. 30 ust. 2 pkt 3, zostanie stwierdzone, że nie są spełnione wymagania jakościowe lub zostały przekroczone, określone na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5, dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, lub nie są spełnione warunki dotyczące wprowadzania do obrotu, określone w art. 3 ust. 1-4 lub art. 5 ust. 1, może, w drodze decyzji:

- 1) zakazać wprowadzenia do obrotu nawozu, nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” albo środka wspomagającego uprawę roślin;
- 2) nakazać wycofanie z obrotu nawozu, nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” albo środka wspomagającego uprawę roślin.

2. Decyzje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 32. Inspekcja Ochrony Środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” oraz środków wspo-

magających uprawę roślin w sposób określony w przepisach o Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 33. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska wydaje decyzję o wstrzymaniu prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 34. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, wstrzymać prowadzenie chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli nawozy naturalne są stosowane niezgodnie z pozytywnie zaopiniowanym planem nawożenia.

Art. 35. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska zezwala, w drodze decyzji, na ponowne podjęcie prowadzenia chowu lub hodowli zwierząt, o których mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli podmiot prowadzący chów lub hodowlę usunie naruszenia stanowiące podstawę do wydania decyzji, o których mowa w art. 33 i 34.

Art. 36. Inspekcja Weterynaryjna przeprowadza kontrolę w zakresie spełniania przez nawozy oraz środki wspomagające uprawę roślin, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002, lub zawierające te produkty, wymagań określonych w tym rozporządzeniu.

Rozdział 7

Opłaty sankcyjne

Art. 37. 1. Kto wprowadza do obrotu:

1) nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, nienależące do typów nawozów wyszczególnionych w załączniku nr I do rozporządzenia nr 2003/2003 lub niespełniające wymagań jakościowych określonych dla danego typu nawozu w tym załączniku,

2) nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub 5

– wycofuje je z obrotu, na własny koszt, oraz wnosi na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu wprowadzającego do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” lub środek wspomagający uprawę roślin, opłatę sankcyjną stanowiącą 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy, nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” lub środki wspomagające uprawę roślin, a w przypadku innej formy zbycia nawozów, nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” lub środków wspomagających uprawę roślin – 100% wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy, nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” lub środki wspomagające uprawę roślin.

2. Inspektor, właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania podmiotu wprowadzającego do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” lub środek wspomagający uprawę roślin, wydaje decyzję, w której stwierdza:

1) wprowadzenie do obrotu nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE”, nienależącego do typów nawozów wy-

szczególnionych w załączniku nr I do rozporządzenia nr 2003/2003 lub niespełniającego wymagań jakościowych dla danego typu nawozu określonych w tym załączniku lub

2) wprowadzenie do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub 5

– oraz określa termin jego wycofania z obrotu, ilość wprowadzonego do obrotu nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli wprowadzającym do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” lub środek wspomagający uprawę roślin jest podmiot mający siedzibę albo miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

1) opłatę sankcyjną, o której mowa w ust. 1, wnosi się na rachunek urzędu skarbowego, którym kieruje Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście;

2) decyzję, o której mowa w ust. 2, wydaje inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.

4. Inspektor przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego ostateczną decyzję, o której mowa w ust. 2 i 3.

5. Jeżeli obowiązek wniesienia opłaty sankcyjnej wynikający z ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 2 lub 3, nie został spełniony, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia inspektora, który wystawia tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do przymusowego ściągnięcia tej opłaty w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

6. Jeżeli jakość nawozu, nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” lub środka wspomagającego uprawę roślin jest niezgodna z deklaracją producenta, importera lub innego podmiotu wprowadzającego ten

nawóz do obrotu, to stosuje się przepisy art. 11 ust. 4 i 5 oraz art. 13 ustawy z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.²⁾).

Art. 38. 1. Podmiot wprowadzający do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” lub środek wspomagający uprawę roślin wnosi opłaty za przeprowadzenie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzenie badań laboratoryjnych, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że nawozy, nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań jakościowych wynikających z przepisów rozporządzenia nr 2003/2003 lub przepisów wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub z pozwolenia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub art. 5 ust. 1, lub wymagań dodatkowych, zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz, nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” lub środek wspomagający uprawę roślin.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określi wysokość i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę koszty ponoszone przez Inspekcję lub upoważnione do badań jednostki przy wykonywaniu danej czynności lub badania oraz czas niezbędny do ich wykonania.

Art. 39. Opłaty, o których mowa w art. 37 i art. 38 ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa. Do opłat tych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.³⁾).

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 40. 1. Kto, wprowadzając do obrotu nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:

- 1) deklaruje na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu albo w dokumentach, w które się go zaopatruje, zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroskładników, niezgodnie z art. 6, 17, 18, 19, 21 lub 23 rozporządzenia nr 2003/2003 lub niezgodnie ze sposobem określonym na podstawie art. 12 tego rozporządzenia, lub
- 2) umieszcza na etykiecie dołączonej do nawozu informacje dotyczące jego oznakowania lub znakuje nawóz na opakowaniu w sposób niezgodny z warunkami określonymi na podstawie art. 10 ust. 1 lub 2 rozporządzenia nr 2003/2003, lub
- 3) nie umieszcza dla nawozów luzem oznakowań identyfikacyjnych w dokumentach, w które się je zaopatruje, zgodnie z art. 10 ust. 3 rozporządzenia nr 2003/2003, oraz nie udostępnia tych dokumentów do kontroli, lub
- 4) nie umieszcza na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu albo w dokumentach, w który się go zaopatruje, następujących informacji w języku polskim:
 - a) napisanego wielkimi literami znaku „NAWÓZ WE”
lub
 - b) o typie nawozu, zgodnie z typami nawozu określonymi w załączniku nr I do rozporządzenia nr 2003/2003, lub

- c) wyrazu „mieszanka” po określeniu typu nawozu – dla nawozów mieszanych, lub
- d) oznakowań dodatkowych określonych w art. 19, 21 lub 23 rozporządzenia nr 2003/2003, lub
- e) o podstawowych albo drugorzędnych składnikach pokarmowych oraz mikroskładnikach i odpowiadających im symbolach chemicznych, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 9 ust. 1 lit. a tiret piąte rozporządzenia nr 2003/2003, lub
- f) nazw składników pokarmowych i odpowiadających im ich symboli chemicznych, lub
- g) nazw mikroskładników pokarmowych zawartych w nawozie, wymienionych w porządku alfabetycznym ich symboli chemicznych, jeżeli nawóz zawiera mikroskładniki, które w całości lub w części są chemicznie związane ze związkami organicznymi, nazw mikroskładników pokarmowych, po których dodaje się określenia: „schelatowany przez (z podaniem nazwy czynnika chelatującego lub jego skrótu, określonego w sekcji E.3.1 załącznika nr I do rozporządzenia nr 2003/2003)” albo „skompleksowany przez (z podaniem nazwy czynnika kompleksującego, podanego w sekcji E.3.2 załącznika nr I do rozporządzenia nr 2003/2003)”, lub
- h) instrukcji stosowania nawozu, dla nawozów wymienionych w sekcjach E.1. i E.2. załącznika nr I do rozporządzenia nr 2003/2003, lub
- i) o masie nawozów płynnych, lub
- j) o masie netto lub brutto nawozu oraz wadze opakowania w przypadku podania masy brutto nawozu, lub

- k) imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu producenta, o którym mowa w art. 2 lit. x rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - l) o temperaturze przechowywania nawozów płynnych oraz o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom podczas ich przechowywania, lub
- 5) umieszcza identyfikację dobrowolną niezgodnie z art. 9 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - 6) umieszcza oznakowania dotyczące identyfikacji dobrowolnej, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 2003/2003, sprzecznie z oznakowaniem identyfikacji obowiązkowej, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. a tego rozporządzenia, lub
 - 7) nie umieszcza oddzielnie od innych informacji zawartych na opakowaniu, etykiecie dołączonej do nawozu lub w dokumentach, w które się go zaopatruje, identyfikacji dobrowolnej, o której mowa w art. 9 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - 8) nie podaje informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 2003/2003 oddzielnie od innych informacji umieszczonych na opakowaniu, etykiecie dołączonej do nawozu lub dokumentach, w które się go zaopatruje, lub
 - 9) nie przechowuje dokumentacji o pochodzeniu nawozu, w tym nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu, i nie udostępnia tej dokumentacji do kontroli przez okres, w którym nawozy znajdują się w obrocie, oraz przez okres 2 lat, licząc od dnia wstrzymania dostaw przez producenta, lub

- 10) proste o zawartości azotu powyżej 28% masowych w przeliczeniu na azotan amonu, nie gwarantuje, że nawozy te są zgodne z wymaganiami określonymi w sekcji 1 załącznika nr III do rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - 11) nie posiada dokumentu stwierdzającego, że nawóz o zawartości azotu powyżej 28% masowych w przeliczeniu na azotan amonu przeszedł pomyślnie test odporności na detonacje w laboratorium upoważnionym do jego przeprowadzenia, lub
 - 12) podaje zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroskładników niezgodnie z tolerancjami określonymi w załączniku nr II do rozporządzenia nr 2003/2003 lub systematycznie wykorzystuje te tolerancje, lub stosuje tolerancje w odniesieniu do zawartości minimalnych i maksymalnych, określonych w załączniku nr I do rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - 13) wprowadza do obrotu:
 - a) w opakowaniach, które nie są zamknięte w sposób lub przy zastosowaniu urządzenia, o których mowa w art. 12 rozporządzenia nr 2003/2003, lub
 - b) nieopakowane nawozy o zawartości azotu powyżej 28% masowych w przeliczeniu na azotan amonu
– podlega karze grzywny.
2. Kto, wprowadzając do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE” lub środki wspomagające uprawę roślin:
- 1) konfekcjonuje je bez pisemnej zgody producenta lub nie uzgadnia z tym producentem rodzaju opakowań stosowanych do konfekcjonowania lub
 - 2) nie umieszcza na opakowaniu lub na etykiecie, a w przypadku nawozów albo środków wspomagają-

cych uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, w widocznym miejscu, sporządzonych w języku polskim, w sposób trwały i zapewniający ich czytelność, informacji dotyczących identyfikacji nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lub ust. 3 pkt 1, oraz instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu, a także informacji o masie netto nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin i okresie ich przydatności do stosowania, lub

- 3) nie podaje informacji, określonych w ust. 2 pkt 1 lit. f i g oraz w ust. 3 pkt 1 lit. c i d oddzielnie od innych informacji wymienionych w ust. 2 lub ust. 3, lub
- 4) umieszcza na opakowaniu lub na etykiecie, a w przypadku nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin luzem – w dokumentach, w które się je zaopatruje, informacje inne niż określone w art. 9 ust. 2 lub ust. 3 oraz w ust. 9, lub
- 5) zmienia treść instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu, o której mowa w pozwoleniu ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby albo stymulatora wzrostu, lub
- 6) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin w taki sposób, aby pozostały one tam, gdzie zostały zamocowane niezależnie od zastosowanego systemu zamknięcia opakowania, lub
- 7) nie dołącza do nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin luzem egzemplarza dokumentów zawiera-

jącego informacje, określone w art. 9 ust. 2 lub ust. 3 w sposób zapewniający dostęp do tych informacji, lub

8) nie dołącza do nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin w postaci płynnej informacji o temperaturze, w jakiej powinny być one przechowywane, oraz informacji o środkach, jakie powinny być podjęte, aby zapobiec wypadkom w trakcie ich przechowywania, lub

9) nie znakuje nawozu organicznego, organiczno-mineralnego albo środka wspomagającego uprawę roślin, wytworzonych z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o których mowa w rozporządzeniu nr 1774/2002 lub zawierających te produkty w sposób określony w części 2 ust. 2 załącznika do rozporządzenia nr 181/2006

– podlega karze grzywny.

3. Kto deklaruje nieprawdziwe wymagania jakościowe nawozu albo środka wspomagającego uprawę roślin, podlega karze grzywny.

Art. 41. Kto:

1) wprowadza do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE” lub środki wspomagające uprawę roślin:

a) niespełniające wymagań jakościowych lub

b) w których zanieczyszczenia przekraczają dopuszczalne wartości zanieczyszczeń, określone na podstawie art. 10 pkt 5 lub art. 11 pkt 5, lub

2) stosuje nawozy niezgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 17-20 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 22, powodując zagrożenie zdrowia ludzi lub zwierząt, lub środowiska, lub

- 3) stosuje nawozy i środki wspomagające uprawę roślin niedopuszczone do obrotu, lub
 - 4) stosuje środki poprawiające właściwości gleby albo stymulatory wzrostu niezgodnie z ich instrukcją stosowania i przechowywania, lub
 - 5) wykonuje czynności polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów, nie posiadając uprawnień w tym zakresie, określonych w art. 21 ust. 1, lub
 - 6) przewozi lub przechowuje nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin w sposób niezgodny z art. 23, 24 lub 25, powodując zagrożenie zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska, lub
 - 7) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 7 ust. 3, art. 31 ust. 1 pkt 2 lub art. 37 ust. 1, nie wycofał nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, wprowadzonych do obrotu, lub
 - 8) stosuje na pastwiskach nawozy organiczne, organiczno-mineralne, środki poprawiające właściwości gleby lub stymulatory wzrostu, otrzymane z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w rozumieniu przepisów rozporządzenia nr 1774/2002, innych niż obornik, lub zawierające te produkty, lub
 - 9) będąc nabywcą nawozu naturalnego nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia, lub
 - 10) stosuje nawozy naturalne niezgodnie z pozytywnie zaopiniowanym planem nawożenia, lub
 - 11) przechowuje nawozy naturalne niezgodnie z warunkami określonymi w art. 25
- podlega karze grzywny.

Art. 42. Orzekanie w sprawach określonych w art. 40 i 41 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁴⁾) w art. 4 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) nawozów i środków wspomagających uprawę roślin.”.

Art. 44. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 93, poz. 898) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Środek poprawiający właściwości gleby, którym jest środek wspomagający uprawę roślin w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu, może zostać zakwalifikowany do stosowania w rolnictwie ekologicznym, jeżeli:

- 1) został wprowadzony do obrotu na podstawie przepisów o nawozach i nawożeniu;
- 2) zawiera w swoim składzie wyłącznie substancje wymienione w załączniku nr II A do rozporządzenia, o którym mowa w art. 1 pkt 1.”;

2) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisu ust. 3 pkt 1 nie stosuje się do dodatków do wzbogacenia gleby wytworzonych wyłącznie z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego

w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273 z 10.10.2002, str. 1, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 37, str. 92, z późn. zm.).”.

Art. 45. 1. Producenci, importerzy lub inne podmioty wprowadzające do obrotu środki wspomagające uprawę roślin, które znajdują się w obrocie w dniu wejścia w życie ustawy, występują, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, do ministra właściwego do spraw rolnictwa z wnioskiem o wydanie pozwolenia na wprowadzenie do obrotu tych środków.

2. Środki wspomagające uprawę roślin, które znajdują się w obrocie w dniu wejścia w życie ustawy, co do których nie wystąpiono z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, wycofuje z obrotu producent, importer albo inny podmiot, który wprowadził je do obrotu w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Jeżeli po złożeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa odmówi wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu środka wspomagającego uprawę roślin, środek ten wycofuje z obrotu producent, importer albo inny podmiot, który wprowadził go do obrotu w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o odmowie wydania pozwolenia stała się ostateczna.

Art. 46. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9, art. 10, art. 10c pkt 3, art. 11a ust. 5, art. 15 i art. 20a ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 47, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 10, art. 12, art. 18 ust. 7, art. 22 i art. 28 ust. 5 niniejszej ustawy nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 47. Traci moc ustawa z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991, z 2004 r. Nr 91, poz. 876 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399 i Nr 249, poz. 2103).

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 25, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej i ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 oraz z 2004 r. Nr 96 poz. 959 i Nr 210, poz. 2135.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 470 i Nr 104, poz. 708.

⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1495.

UZASADNIENIE

Stawiane przed rolnictwem wymagania w zakresie ochrony środowiska związane z prowadzeniem produkcji rolnej, a także zmiany niektórych przepisów dotyczących ochrony wód oraz zgłaszana przez różne podmioty potrzeba dalszego uregulowania rynku środków do produkcji rolnej, wymagały dokonania kolejnej zmiany ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu. Biorąc jednak pod uwagę szeroki zakres niezbędnych zmian oraz przepis § 84 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) postanowiono przygotować projekt nowej ustawy.

W projekcie ustawy zawarto obecnie obowiązujące przepisy ustawy o nawozach i nawożeniu oraz nowe regulacje dotyczące zasad wprowadzania do obrotu, przewozu, przechowywania oraz stosowania środków wspomagających uprawę roślin, a także zmiany dotyczące zagadnień już uregulowanych ustawą z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu wymagające korekty związanej z funkcjonowaniem i stosowaniem poszczególnych przepisów.

Uregulowanie wprowadzania do obrotu, przewozu, przechowywania oraz stosowania środków wspomagających uprawę roślin jest niezbędne z uwagi na znajdujące się w obrocie produkty, które mogą być szkodliwe dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska albo nie wpływają na poprawę właściwości gleb lub wzrost roślin. Produkty te nazywane są polepszaczami, poprawiaczami lub stymulatorami. Dlatego, wzorem innych państw europejskich, określone zostały zasady wprowadzania tych produktów do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Przepisy rozdziału 2 projektu ustawy zezwalają na wprowadzanie do obrotu tylko tych nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, które prawidłowo stosowane nie są szkodliwe dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska. Zgodnie z projektem ustawy, tak jak dotychczas, można będzie wprowadzać do obrotu nawozy już sprawdzone i powszechnie znane. Należą do nich nawozy naturalne, wapniowe i wapniowo-magnezowe oraz mieszanki typów nawozów

mineralnych, będące przedmiotem handlu w państwach Unii Europejskiej, które znajdują się w obrocie, zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów, a także nawozy, dla których wydane zostało pozwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich wprowadzenie do obrotu.

W przepisach art. 4-7 projektu ustawy określono warunki wydania, odmowy wydania oraz cofania pozwoleń na wprowadzanie do obrotu nawozów, które wymagają pozwolenia i środków wspomagających uprawę roślin, wymagań, jakie powinien zawierać wniosek o wydanie tego pozwolenia, oraz elementy, jakie powinno zawierać to pozwolenie.

W projekcie ustawy określono również warunki objęcia procedurą celną nawozów i środków wspomagających uprawę roślin przywożonych z państw trzecich (art. 3 ust. 5-7). Warunki te nie dotyczą nawozów i środków wspomagających uprawę roślin przeznaczonych wyłącznie do celów naukowo-badawczych, nawozów naturalnych oraz tranzytu tych wyrobów przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W art. 9 określono wymagania dotyczące identyfikacji nawozów i środków wspomagających uprawę roślin. Regulacje te mają na celu zapewnienie właściwej ich jakości. Normują kwestie odpowiedzialności podmiotu za sprzedawany towar, a także przekazywanie nabywcom niezbędnej wiedzy o oferowanych wyrobach.

Nie zmieniono zasad i warunków oznaczania nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” oraz zadań i właściwości ministra właściwego do spraw gospodarki wynikających z wyżej wymienionego rozporządzenia nr 2003/2003 (art. 13-15 projektu ustawy).

W rozdziale 3 projektu ustawy uregulowano sprawy związane z zagrożeniami zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, wynikającymi z właściwości lub sposobu stosowania nawozów. Zawarto między innymi obowiązek stosowania nawozów w sposób niezagrażający zdrowiu ludzi lub zwierząt lub środowisku.

W tym zakresie projekt ustawy, w stosunku do obowiązujących przepisów, przewiduje zmiany dotyczące:

- 1) zasad opracowywania planu nawożenia oraz zagospodarowania gnojówki i gnojowicy przez podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę świń oraz podmioty nabywające od nich nawozy naturalne. Obecnie obowiązujące przepisy nie uwzględniają w planie nawożenia składników pokarmowych roślin wnoszonych do gleby z odpadami przeznaczonymi do rolniczego wykorzystania, środkami wspomagającymi uprawę roślin lub mączkami mięsnymi i mięsno-kostnymi, co w konsekwencji umożliwia wprowadzenie do gleby, niezasadnionych potrzebami roślin, dużych ilości składników pokarmowych, stwarzając zagrożenie zanieczyszczenia wód biogenami pochodzącymi z rolnictwa;
- 2) ustanowienia wymagania uprawy roślin na posiadanych użytkach rolnych, na których podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę zwierząt gospodarskich zagospodarowują gnojówkę lub gnojowicę. Dotychczasowy przepis powoduje, że podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę drobiu lub świń podpisują umowy z właścicielami lub dzierżawcami na użytkowanie gruntu polegające wyłącznie na wylewaniu gnojowicy. W związku z tym, w proponowanym art. 18 ust. 1 pkt 2 dodano wymaganie uprawy roślin na posiadanych użytkach rolnych, na których zagospodarowuje się gnojówkę lub gnojowicę;
- 3) zobligowania podmiotów prowadzących wielkoprzemysłowy chów i hodowlę drobiu i świń oraz nabywców nawozów naturalnych do przedkładania wójtom, burmistrzom lub prezydentom miast i wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska planów nawożenia (art. 18 ust. 6) zaopiniowanych przez okręgową stację chemiczno-rolniczą. Plany te stanowią bowiem niezbędną informację o działaniach na terenie gminy, związanych z przestrzeganiem przepisów o ochronie środowiska. Są one również pomocne w przygotowywaniu planów kontroli;
- 4) ustanowienia zakazu stosowania nawozów podczas opadów deszczu. Propozycja ta została zgłoszona przez organy kontrolne ochrony środowiska ze względu na obserwowane praktyki pozbywania się gnojowicy podczas opadów.

W rozdziale 4 projektu ustawy sprecyzowano ogólne zasady bezpiecznego przewozu i przechowywania nawozów i środków wspomagających uprawę

roślin. Regulacje te mają zapobiegać uchybieniom prowadzącym do zagrożenia zdrowia ludzi i zwierząt oraz zanieczyszczenia środowiska. Proponowane przepisy mają także na celu niedopuszczenie do zmian jakościowych tych wyrobów powstałych w obrocie.

Nieodpowiednie warunki przechowywania nawozów i środków wspomagających uprawę roślin powodują rozpuszczanie i wymywanie z nich składników, co w konsekwencji może spowodować zanieczyszczenie gleb i wód. Zaproponowane przepisy dotyczące przewożenia i przechowywania nawozów i środków wspomagających uprawę roślin powinny zapobiec tym zagrożeniom. Wprowadzenie zakazu przechowywania luzem saletry amonowej ma na celu zmniejszenie zagrożenia jej wybuchem.

Zagrożenie zanieczyszczenia powietrza stwarzają otwarte zbiorniki na gnojowicę, z których powierzchni następuje emisja amoniaku. Instalacje te są szczególnie uciążliwe dla środowiska, a także niebezpieczne dla zdrowia ludzi przebywających w ich pobliżu. Ze względu na to, że szczelne przykrycie zbiorników daje największą efektywność redukcji emisji amoniaku, ustanowiono obowiązek przechowywania gnojowicy i gnojówki w zamkniętych zbiornikach. Natomiast zagrożenie zanieczyszczenia wód biogenami pochodzącymi z niewłaściwego składowania nawozów naturalnych stwarzają w Polsce, przede wszystkim, podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę świń i drobiu. Mając więc na uwadze względy ochrony środowiska, został wprowadzony obowiązek przechowywania przez te podmioty obornika na specjalnych płytach. Jednak może on dotyczyć także innych podmiotów, jeżeli wynika to z przepisów odrębnych (art. 25 ust. 3), w szczególności:

- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. Nr 73, poz. 657, z późn. zm.), które zobowiązuje producenta rolnego do prowadzenia działalności rolniczej zgodnie z zasadami zwykłej dobrej praktyki rolniczej (ZDPR); jednym z elementów ZDPR jest przestrzeganie wymagań m.in. w zakresie przechowywania obornika, które zostały określone w załączniku nr 1 do tego rozporządzenia,

- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt objętej planem rozwoju obszarów wiejskich (Dz. U. Nr 174, poz. 1809, z późn. zm.), zgodnie z którym producenci rolni będący beneficjentami Działania 4 Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich „Wsparcie przedsięwzięć rolnośrodowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt” są zobowiązani również do spełnienia wymagań w zakresie przechowywania obornika,
- rozporządzeń dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej, wydanych na podstawie art. 47 ust. 7 ustawy – Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) w sprawie wprowadzenia programów działań mających na celu ograniczenie odpływu azotu ze źródeł rolniczych zawierających programy działań, w których zawarto obowiązek przechowywania nawozów naturalnych w odpowiednich zbiornikach; są to akty prawa miejscowego obowiązujące wszystkich rolników gospodarujących na terenach szczególnie narażonych na odpływ azotu z rolnictwa,
- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu i kierunków działań oraz sposobów realizacji zadań Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w zakresie gospodarowania środkami pochodzącymi z funduszy Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 102, poz. 928, z późn. zm.),
- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 8 września 2004 r. w sprawie Uzupelnienia Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004-2006” (Dz. U. Nr 207, poz. 2117, z późn. zm.).

Natomiast wymagania, jakie powinny być spełnione przy przechowywaniu gnojówki i gnojowicy, dotyczą wszystkich gospodarstw posiadających te nawozy.

W projekcie zwrócono również uwagę na przewóz nawozów płynnych, dostarczanych użytkownikom w różnych formulacjach i stężeniach, często

niebezpiecznych dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska. Niezbędne było również określenie wymagania, aby zbiorniki do przewożenia nawozów płynnych były szczelne. Wynika to z obserwowanych praktyk przewożenia gnojowicy w nieszczelnych beczkowozach.

Powoływanie i odwoływanie dyrektorów Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej oraz okręgowych stacji chemiczno-rolniczych nie podlega przepisom ustawy z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217).

Projekt zawiera stosowne upoważnienia dla Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Weterynaryjnej do sprawowania nadzoru nad obrotem nawozami i środkami wspomagającymi uprawę roślin oraz kontroli przestrzegania projektowanych przepisów.

Z uwagi na niekiedy duże nakłady inwestycyjne związane z przykryciem zbiorników na gnojowicę i gnojówkę oraz czasem niezbędnym do wykonania stosownych projektów ustanowiono wydłużoną *vacatio legis* na wejście w życie przepisu art. 25. Wiąże się to także z ustaleniami zawartymi w Traktacie Akcesyjnym (w zał. nr 12 dotyczącym art. 24 stanowiącego o środkach przejściowych mających zastosowanie do nowych państw członkowskich), w którym określono okres przejściowy dla niektórych zakładów na dostosowanie się do wymogów określonych w dyrektywie Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, tj. do dnia 31 grudnia 2010 r.

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej, z wyjątkiem przepisów kompetencyjnych zawartych w art. 13-16 i art. 30-35 oraz sankcji i przepisów karnych dotyczących nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”.

W związku z tym, że przepisy projektu ustawy zawierają przepisy techniczne i wyłączają zasadę swobodnego przepływu towarów, omawiana regulacja podlega notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy został zawarty w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2006 r. (lipiec-grudzień 2006 r.). Projekt ustawy został zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie art. 7 tej ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Projekt ustawy o nawozach i nawożeniu dotyczy producentów, importerów oraz innych osób wprowadzających do obrotu nawozy i środki wspomagające uprawę roślin, a także producentów rolnych.

2. Konsultacje społeczne

Konsultacje społeczne były prowadzone równoległe z uzgodnieniami międzyresortowymi. Projekt został przekazany do wymienionych poniżej organizacji społecznych:

- 1) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
00-950 Warszawa, ul. Kopernika 36/40,
- 2) Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
53-661 Wrocław, pl. Czerwony 1/3/5,
- 3) Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, 00-057 Warszawa, pl. Dąbrowskiego 3,
- 4) Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
00-514 Warszawa, ul. Marszałkowska 84/92 lok. 121,
- 5) Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
00-150 Warszawa, ul. Nowolipie 14a/41,
- 6) Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20,
- 7) Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny
00-959 Warszawa, ul. Jaracza 3 m.10,
- 8) Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”, 73-110 Stargard, ul. Bolesława Chrobrego 21,
- 9) Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych

- 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 10) Federacja Związków Producentów Rolnych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 11) Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
00-006 Warszawa, ul. Szkolna 2/4,
- 12) Krajowa Rada Izb Rolniczych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 13) Konfederacja Pracodawców Polskich
00-056 Warszawa, ul. Kredytowa 3,
- 14) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
00-591 Warszawa, ul. Klonowa 6,
- 15) Związek Rzemiosła Polskiego
Warszawa, ul. Miodowa 14,
- 16) Business Centre Club
Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10,
- 17) Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POL SUS”
02-360 Warszawa, ul. Siewierska 13,
- 18) Polski Związek Hodowców i Producentów Drobiu
02-390 Warszawa, ul. Grójecka 204,
- 19) Międzynarodowa Koalicja dla Ochrony Polskiej Wsi ICPPC
34-146 Stryszów 156.

Wyżej wymienione organizacje społeczno-zawodowe nie zgłosiły uwag do przekazanego projektu, z wyjątkiem Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego, której uwagi zostały uzgodnione na konferencji uzgodnieniowej, w której uczestniczył przedstawiciel tej organizacji.

Zainteresowanie tym projektem wykazała również Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, która przekazała opinię popierającą zaproponowane w projekcie rozwiązania.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zwiększone zostaną dochody sektora finansów publicznych wynikające z opłat za wydanie pozwoleń ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu środków wspomagających uprawę roślin (szacunkowo ok. 70 000 zł) oraz w związku z wprowadzeniem opłaty za czynności związane z dokonaniem kontroli nawozów znajdujących się w obrocie i stwierdzenia niezgodności z przepisami (szacunkowo ok. 50 000 zł).

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacje zawarte w projekcie ustawy nie wpłyną na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projekt nakłada takie same obowiązki na wszystkie podmioty wprowadzające do obrotu nawozy i środki wspomagające uprawę roślin oraz na wszystkie podmioty prowadzące wielkotowarowy chów lub hodowlę trzody chlewnej.

Na dzień 8 sierpnia 2006 r. do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wpłynęło 73.481 wniosków o dofinansowanie inwestycji dotyczących instalacji urządzeń do przechowywania nawozów naturalnych. Wydano 68.019 decyzji przyznających sfinansowanie budowy odpowiednich zbiorników na kwotę 2 308 319 628,72 zł, w tym ok. 40 000 decyzji dotyczących inwestycji nie mniejszych niż 25 tys. zł.

Obowiązek przechowywania nawozów naturalnych w odpowiednich zbiornikach dotyczyć będzie gospodarstw o dużej koncentracji zwierząt, które znacząco oddziałują na środowisko. W związku z tym mają tu zastosowanie także odpowiednie przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r.

– Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.), w tym dotyczące obligatoryjnej oceny oddziaływania na środowisko, oraz uzyskania pozwolenia zintegrowanego na korzystanie ze środowiska, w którym powinien być m.in. określony sposób przechowywania nawozów naturalnych, umożliwiający spełnianie wymagań ochrony środowiska.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Ewa Ośniecka – Tamecka

Min.EOT/3155/2006/DP/jk

Warszawa, 14 grudnia 2006 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o nawozach i nawożeniu (pismo nr RM-10-190-06), wyrażona na podstawie art. 2, ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ewę Ośniecką - Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej

Szanowna Pani Minister!

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zapobieganiu i naprawie szkód w środowisku (RM-10-190-06), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej

PODSEKRETARZ STANU
Tadeusz Kozek

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Andrzej Lepper

Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI ¹⁾

z dnia

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu

Na podstawie art. 10 i 11 ustawy z dnia 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr, poz.), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres badań nawozów i środków wspomagających uprawę roślin oraz elementy, jakie powinna zawierać opinia o nawozach, umożliwiające stwierdzenie spełnienia warunków, konieczne do wydania pozwolenia na wprowadzenie nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin do obrotu;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań nawozów i środków wspomagających uprawę roślin lub wydawania opinii, o których mowa w pkt 1;
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin, koniecznych do ustalenia na tej podstawie właściwego zakresu badań, jakim należy poddać nawóz i środek wspomagający uprawę roślin oraz wydania opinii;
- 4) jakie wymagania ma spełniać instrukcja stosowania i przechowywania nawozów, środków poprawiających właściwości gleby i stymulatorów wzrostu, niezbędna do zapewnienia ich bezpiecznego stosowania i przechowywania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń występujących w nawozach i środkach wspomagających uprawę roślin oraz ich wartości, zapewniające ochronę zdrowia ludzi lub zwierząt lub środowiska;
- 6) minimalne wymagania jakościowe nawozów, wprowadzanych do obrotu na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, zapewniające ich skuteczne działanie.

§ 2. 1. Badania nawozów i środków wspomagających uprawę roślin mające na celu stwierdzenie:

- przydatności do nawożenia roślin lub gleb, lub rekultywacji gleb oraz spełnienia wymagań jakościowych dla nawozów,
- przydatności do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych i fizykochemicznych lub fizycznych lub biologicznych gleby dla środków wspomagających uprawę roślin,
- oddziaływania na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko, a także występowania dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń dla nawozów i środków wspomagających uprawę roślin

obejmują:

- 1) badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne, stwierdzające:
 - a) deklarowaną w dokumentacji dotyczącej nawozu zawartość składników pokarmowych w nawozie, jego parametry fizyczne i chemiczne oraz spełnianie przez nawóz minimalnych wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń,
 - b) parametry fizyczne i chemiczne środków wspomagających uprawę roślin oraz spełnianie przez nie wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń;
 - 2) przeprowadzane przez co najmniej jeden sezon wegetacyjny badania rolnicze, stwierdzające:
 - a) przydatność nawozu do nawożenia roślin lub gleb, lub rekultywacji gleb oraz wpływ nawozu na właściwości agrochemiczne gleb,
 - b) korzystny wpływ stymulatorów wzrostu na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin;
 - 3) badania biologiczne stwierdzające stan sanitarny organicznego oraz organiczno-mineralnego nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin.
2. W przypadku wapna nawozowego i wapna nawozowego zawierającego magnez, przeprowadza się wyłącznie badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne.
 3. Badaniami rolniczymi nie obejmuje się nawozu mineralnego oraz stymulatorów wzrostu pochodzenia mineralnego, jeżeli w wyniku badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych stwierdzono, że:
 - 1) nawóz ten będzie przydatny do nawożenia roślin lub gleb, lub rekultywacji gleb lub,

- 2) stymulator wzrostu ten będzie miał korzystny wpływ na rozwój roślin lub inne procesy życiowe roślin.

§ 3. Badania fizyczne, fizykochemiczne, chemiczne, biologiczne oraz rolnicze przeprowadza się:

- 1) dla nawozów i środków wspomagających uprawę roślin wyprodukowanych w kraju - na próbkach nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin pobranych przez próbkobiorcę z okręgowej stacji chemiczno-rolniczej lub z jednostki akredytowanej w zakresie pobierania próbek;
- 2) dla nawozów i środków wspomagających uprawę roślin przywiezionych z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich - na próbkach nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin pobranych przez próbkobiorcę posiadającego uprawnienia w zakresie pobierania próbek.

§ 4. Jednostkami organizacyjnymi upoważnionymi do prowadzenia badań, o których mowa w § 2, są:

- 1) w zakresie badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozów i środków wspomagających uprawę roślin:
 - a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Puławach, zwany dalej Instytutem Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,
 - b) Instytut Nawozów Sztucznych z siedzibą w Puławach, zwany dalej Instytutem Nawozów Sztucznych,
 - c) jednostki akredytowane przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo Polskie Centrum Akredytacji, jeżeli zakres tych badań jest objęty akredytacją;
- 2) w zakresie badań biologicznych:
 - a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa,
 - b) Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Puławach, zwany dalej Państwowym Instytutem Weterynaryjnym,
 - c) Instytut Ochrony Środowiska z siedzibą w Warszawie, zwany dalej Instytutem Ochrony Środowiska,
 - d) Instytut Medycyny Wsi z siedzibą w Lublinie, zwany dalej Instytutem Medycyny Wsi,
 - e) jednostki akredytowane przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo

Polskie Centrum Akredytacji, jeżeli zakres tych badań jest objęty akredytacją;

3) w zakresie badań rolniczych:

- a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa - dla nawozu przeznaczonego do nawożenia upraw polowych oraz użytków zielonych, lub dla stymulatora wzrostu przeznaczonego do stosowania w uprawach polowych oraz użytków zielonych
- b) Instytut Warzywnictwa z siedzibą w Skierniewicach, zwany dalej Instytutem Warzywnictwa - dla nawozu przeznaczonego do nawożenia upraw warzywnych, lub dla stymulatora wzrostu przeznaczonego do stosowania w uprawach warzywnych,
- c) Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa z siedzibą w Skierniewicach, zwany dalej Instytutem Sadownictwa i Kwiaciarstwa - dla nawozu przeznaczonego do nawożenia upraw sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników, lub dla stymulatora wzrostu przeznaczonego do stosowania w uprawach sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników
- d) Instytut Badawczy Leśnictwa z siedzibą w Warszawie, zwany dalej Instytutem Badawczym Leśnictwa - dla nawozu przeznaczonego do nawożenia lasów, lub dla stymulatora wzrostu przeznaczonego do stosowania w uprawach leśnych.

§ 5. Jednostkami upoważnionymi do wydawania opinii umożliwiających stwierdzenie spełnienia warunków niezbędnych do wydania pozwolenia na wprowadzenie nawozu oraz środka wspomagającego uprawę roślin do obrotu, są:

1) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w zakresie:

- a) spełniania przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin oraz wapno nawozowe i wapno nawozowe zawierające magnez wymagań jakościowych, a także wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie lub środku wspomagającym uprawę roślin - dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania w uprawach polowych,
- b) przydatności nawozu do nawożenia upraw polowych i użytków zielonych lub rekultywacji gleb oraz środków wspomagających uprawę roślin do stosowania w uprawach polowych i użytków zielonych, a także ich oddziaływania na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z

zastrzeżeniem § 6;

2) Instytut Warzywnictwa w zakresie:

- a) spełniania przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie lub środku wspomagającym uprawę roślin - dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania w uprawach roślin warzywnych,
- b) przydatności nawozu do nawożenia roślin warzywnych lub środka wspomagającego uprawę roślin do stosowania w uprawach warzywnych, a także oddziaływania ich na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem § 6;

3) Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa w zakresie:

- a) spełniania przez organiczny i organiczno-mineralny nawóz, lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie lub środku wspomagającym uprawę roślin - dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania w uprawach sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników,
- b) przydatności nawozu do nawożenia upraw sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników, lub środka wspomagającego uprawę roślin do stosowania w uprawach sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników, a także oddziaływania ich na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem § 6;

4) Instytut Badawczy Leśnictwa w zakresie:

- a) spełniania przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie lub w tym środku wspomagającym uprawę roślin - dla nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania w uprawach roślin i gleb w lasach,
- b) przydatności nawozu do nawożenia roślin i gleb w lasach, lub środka wspomagającego uprawę roślin do stosowania w uprawach roślin i gleb w lasach, także oddziaływania ich na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na

środowisko, z zastrzeżeniem § 6;

- 5) Instytut Nawozów Sztucznych w zakresie spełniania przez nawóz mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin pochodzenia mineralnego wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie lub w tym środku wspomagającym uprawę roślin;
- 6) Państwowy Instytut Weterynaryjny w zakresie spełniania przez organiczny i organiczno-mineralny nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin:
 - a) wytworzone z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub
 - b) wytworzone z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych, lub
 - c) zawierające w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce– wymagań weterynaryjnych, które są określone w rozporządzeniu 1774/2002/WE z dnia 3 października 2002 r. wprowadzającym przepisy zdrowotne odnoszące się do produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273, z 10.10.2002).

§ 6. Jednostkami upoważnionymi do wydawania opinii w zakresie oddziaływania na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko organicznego i organiczno-mineralnego nawozu, lub środka wspomagającego uprawę roślin wytworzonych z surowców będących odpadami lub ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z odpadów lub ubocznych produktów zwierzęcych, albo zawierającego w swoim składzie odpady lub uboczne produkty zwierzęce lub produkty uzyskane z odpadów lub ubocznych produktów zwierzęcych, a także nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin, w których składzie chemicznym występuje substancja dotychczas nieznaną lub niestosowaną są:

- 1) Instytut Medycyny Wsi - w zakresie oddziaływania nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie ludzi;
- 2) Państwowy Instytut Weterynaryjny - w zakresie oddziaływania nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie zwierząt;
- 3) Instytut Ochrony Środowiska - w zakresie oddziaływania nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na środowisko.

§ 7. 1. Opinie jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 5 pkt 1 - 4 lit. a i pkt 5 oraz § 6 zawierają:

- 3) nazwę, rodzaj, typ, postać nawozu, kod Scalonej Nomenklatury (CN) oraz symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług lub nazwę, rodzaj i postać środka wspomagającego uprawę roślin;
- 4) zaakceptowany przez daną jednostkę projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby, lub stymulatora wzrostu.

2. Ocena nawozu wydana przez:

1) Instytut Nawozów Sztucznych:

- a) określa wymagania jakościowe i wartości zanieczyszczeń nawozu mineralnego lub środka wspomagającego uprawę roślin pochodzenia mineralnego,
- b) potwierdza spełnianie przez nawóz mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin pochodzenia mineralnego wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń;

2) Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa:

- a) określa wymagania jakościowe i wartości zanieczyszczeń nawozu organicznego, organiczno-mineralnego i wapna nawozowego oraz wapna nawozowego zawierającego magnez, a także środka wspomagającego uprawę roślin pochodzenia organicznego przewidzianych do stosowania w uprawach polowych lub użytkach zielonych,
- b) potwierdza spełnianie wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń przez nawóz organiczny, organiczno-mineralny i wapno nawozowe oraz wapno nawozowe zawierające magnez, a także środek wspomagający uprawę roślin pochodzenia organicznego przewidzianych do nawożenia upraw polowych lub użytków zielonych;

3) Instytut Warzywnictwa lub Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa lub Instytut Badawczy Leśnictwa:

- a) określa wymagania jakościowe i wartości zanieczyszczeń nawozu

organicznego i organiczno-mineralnego, lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania odpowiednio w uprawach warzywnych lub sadowniczych, uprawach roślin ozdobnych, trawników lub lasów,

- b) potwierdza spełnianie wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin przewidzianych do stosowania odpowiednio w uprawach warzywnych lub sadowniczych, uprawach roślin ozdobnych, trawników lub lasów;
- 4) Instytut Medycyny Wsi - określa oddziaływanie nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie ludzi, po prawidłowym ich zastosowaniu;
- 5) Państwowy Instytut Weterynaryjny - określa oddziaływanie nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie zwierząt, po prawidłowym jego zastosowaniu;
- 6) Instytut Ochrony Środowiska - określa oddziaływanie nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na środowisko, po prawidłowym jego zastosowaniu.

§ 8. Opinie jednostek organizacyjnych, o których mowa w § 5 pkt 1 – 4 lit. b, zawierają:

- 1) nazwę, rodzaj, typ, postać nawozu, kod Scalonej Nomenklatury (CN) oraz symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług oraz nazwę, rodzaj i postać środka wspomagającego uprawę roślin ;
- 2) wymagania jakościowe nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin;
- 3) ocenę nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin stwierdzającą ich przydatność do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem;
- 4) informację o oddziaływaniu prawidłowo zastosowanego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko;
- 5) w przypadku nawozów lub środka wspomagającego uprawę roślin przewidzianych do stosowania łącznie ze środkami ochrony roślin - informację o możliwości takiego stosowania;

- 6) zaakceptowany przez daną jednostkę projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, lub środka poprawiającego właściwości gleby, lub stymulatora wzrostu.

§ 9. Opinia jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 5 pkt 6, zawiera:

- 1) nazwę, rodzaj, typ, postać nawozu, kod Scalonej Nomenklatury (CN) oraz symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług lub nazwę, rodzaj i postać środka wspomagającego uprawę roślin;
- 2) zaakceptowany przez tę jednostkę projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby, lub stymulatora wzrostu;
- 3) ocenę nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin określającą spełnianie wymagań weterynaryjnych, które są określone w rozporządzeniu 1774/2002/WE.

§ 10.1. Dokumentacja niezbędna do przeprowadzenia badań nawozów, lub środka wspomagającego uprawę roślin, o których mowa w § 2 ust. 1, zawiera:

- 1) nazwę nawozu, symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, a w przypadku nawozów pochodzących z importu również kod Scalonej Nomenklatury (CN) lub nazwę środka wspomagającego uprawę roślin;
 - 2) dane dotyczące rodzaju i nazwy surowców lub produktów, z których nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin został wyprodukowany;
 - 3) dane dotyczące formy azotu, jeżeli jednym z surowców są nawozy azotowe lub wieloskładnikowe zawierające azot;
 - 4) deklarację producenta dotyczącą szczegółowych wymagań jakościowych nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin.
2. Dokumentacja niezbędna do wydania opinii, o których mowa w § 5 pkt 1 - 4 lit. b, zawiera:
- 1) informacje, o których mowa w ust. 1;
 - 2) badania i opinie, wymagane dla określonego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin;
 - 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, lub środka poprawiającego właściwości gleby lub stymulatora wzrostu;
 - 4) w przypadku nawozów lub środka wspomagającego uprawę roślin

przewidzianych do stosowania łącznie ze środkami ochrony roślin – opinię wydaną przez Instytut Ochrony Roślin o możliwości takiego stosowania.

3. Dokumentacja niezbędna do wydania opinii, o których mowa w § 5 pkt 1 – 4 lit. a, pkt 5 i 6 oraz § 6, zawiera:

1) w przypadku opinii wydawanej przez Instytut Nawozów Sztucznych, Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytut Warzywnictwa, Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa oraz Instytut Badawczy Leśnictwa:

a) informacje, o których mowa w ust. 1,

b) wyniki badań, o których mowa w § 2 ust. 1, wymaganych dla określonego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin

c) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby lub stymulatora wzrostu;

2) w przypadku opinii wydawanej przez Instytut Medycyny Wsi, Państwowy Instytut Weterynaryjny oraz Instytut Ochrony Środowiska:

a) informacje, o których mowa w ust. 1,

b) wyniki badań, o których mowa w § 2 ust. 1, wymaganych dla określonego nawozu, lub środka wspomagającego uprawę roślin,

c) opinię o spełnianiu przez nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń,

d) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby, lub stymulatora wzrostu.

§ 11. Treść instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, lub środka poprawiającego właściwości gleby lub stymulatora wzrostu niezbędnych do skutecznego i bezpiecznego ich stosowania, zawiera:

1) nazwę nawozu lub polepszacza, lub stymulatora wzrostu;

2) informację o zakresie, dawce, sposobie i terminach stosowania nawozu lub polepszacza lub stymulatora wzrostu;

3) sposób sporządzania cieczy użytkowej nawozu, lub polepszacza lub stymulatora wzrostu- w przypadku nawozu, polepszacza lub stymulatora wzrostu stosowanego w postaci płynnej;

4) informacje o sposobie przechowywania nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby lub stymulatora wzrostu;

5) pouczenie o koniecznych środkach ostrożności.

§ 12. 1. Dopuszczalna wartość zanieczyszczeń w organicznych i organiczno-mineralnych nawozach i środkach wspomagających uprawę roślin nie może przekraczać, w przypadku:

- 1) chromu (Cr) - 100 mg,
 - 2) cynku (Zn) - 1500 mg,
 - 3) kadmu (Cd) - 3 mg,
 - 4) miedzi (Cu) - 400 mg,
 - 5) niklu (Ni) - 30 mg,
 - 6) ołowiu (Pb) - 140 mg,
 - 7) rtęci (Hg) - 2 mg
- na kg suchej masy nawozu;

2. W nawozach i środkach wspomagających uprawę roślin o których mowa w ust. 1:

- 1) nie mogą występować:
 - a) żywe jaja pasożytów jelitowych *Ascaris* sp. *Trichuris* sp. *Toxocara* sp.,
 - b) bakterie z rodzaju *Salmonella*;
- 2) liczba bakterii z rodziny *Enterobacteriaceae*, określona na podstawie liczby bakterii tlenowych, powinna wynosić mniej niż 1000 jednostek tworzących kolonie (jtk) na gram nawozu - w przypadku nawozów, o których mowa w § 5 pkt 6.

3. Dopuszczalna wartość zanieczyszczeń w nawozach mineralnych i środkach wspomagających uprawę roślin pochodzenia mineralnego nie może przekraczać:

- 1) w wapnie nawozowym:
 - a) kadmu (Cd) - 8 mg,
 - b) ołowiu (Pb) - 200 mg

- na kg tlenku wapnia (CaO);
- 2) w wapnie nawozowym zawierającym magnez:
 - b) kadmu (Cd) - 15 mg,
 - c) ołowiu (Pb) - 600 mg

- na kg sumy tlenku wapnia i tlenku magnezu (CaO+ MgO);
- 3) w pozostałych nawozach mineralnych i środkach wspomagających uprawę

roślin pochodzenia mineralnego:

- a) arsenu (As) - 50 mg,
 - b) kadmu (Cd) - 50 mg,
 - c) ołowiu (Pb) - 140 mg,
 - d) rtęci (Hg) - 2 mg
- na kg masy nawozu.

§ 13. Minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa są następujące:

- 1) w nawozach mineralnych w postaci stałej, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumę, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 2% (m/m) azotu całkowitego (N) oraz 1% (m/m) każdej z obecnych form azotu w przypadku ich deklarowania,
 - b) 2% (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 2% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- 2) w nawozach mineralnych w postaci płynnej, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumę, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 1% (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 1% (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 1% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- 3) nawozy organiczno-mineralne w postaci stałej powinny zawierać co najmniej 30 % substancji organicznej w przeliczeniu na suchą masę; w przypadku deklarowania w nich azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumy, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 1 % (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 0,5 % (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 1 % (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- 4) w nawozach organiczno-mineralnych w postaci płynnej, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumę, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 0,5 % (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 0,2 % (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),

- c) 0,5 % (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- 5) nawozy organiczne w postaci stałej powinny zawierać co najmniej 30 % substancji organicznej w przeliczeniu na suchą masę; w przypadku deklarowania w nich azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumy, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 0,3 % (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 0,2 % (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 0,2 % (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O);
- 6) w nawozach organicznych w postaci płynnej, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu, lub potasu albo ich sumę, zawartość poszczególnych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 0,08 % (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 0,05 % (m/m) fosforu w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 0,12 % (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O).

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 19 października 2004 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 236, poz. 2369).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu stanowi wykonanie upoważnienia dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zawartego w art. 10 i 11 projektu ustawy z dnia o nawozach i nawożeniu.

Projekt określa rodzaj i zakres badań, jakim powinien być poddany nawóz oraz środek wspomagający uprawę roślin, niezbędnych do wydania opinii o:

- przydatności nawozu do nawożenia roślin lub gleb, lub rekultywacji gleb oraz spełnienia wymagań jakościowych dla nawozów,
- przydatności środka wspomagającego uprawę roślin do poprawy właściwości lub parametrów chemicznych i fizykochemicznych lub fizycznych lub biologicznych gleby,
- oddziaływaniu nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko, a także występowania dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń,
- spełnieniu przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny oraz środek wspomagający uprawę roślin, wytworzone z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierające w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce wymagań weterynaryjnych określonych w rozporządzeniu Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy zdrowotne związane z ubocznymi produktami zwierzęcymi nie przeznaczonymi do spożycia przez ludzi (Dz.Urz. WE L 273, z 10.10.2002).

Zaproponowane w projekcie badania nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin mają m.in. na celu określenie ich skuteczności plonotwórczej oraz wpływu na zdrowie ludzi lub zwierząt lub na środowisko. Pozytywne opinie, stanowiące m.in. podstawę do wydania pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin do obrotu, będą mogły być wydane tylko w stosunku do nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin spełniających określone wymagania w tym zakresie.

Zgodnie z projektem wszystkie nawozy i środki wspomagające uprawę roślin podlegają badaniom fizycznym, fizykochemicznym i chemicznym. Przepisy § 2 przewidują również objęcie badaniami biologicznymi nawozów organicznych i organiczno-mineralnych i środków wspomagających uprawę roślin, które ze względu na surowce zastosowane przy ich produkcji, mogą niekiedy stanowić zagrożenie sanitarne. Dotyczy to w szczególności nawozów i środków wspomagających uprawę roślin produkowanych na bazie odpadów zanieczyszczonych biologicznie (np. osadów ściekowych z oczyszczalni komunalnych lub z oczyszczalni niektórych zakładów przemysłu rolno-spożywczego, odchodów zwierząt, ubocznych produktów zwierzęcych itp.).

Zawarte w § 2 w ust. 2 ograniczenie badań nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych tylko do badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych wynika z tego, że nawozy te oraz złoża surowców do ich produkcji lub pozysku zostały dokładnie rozpoznane i przebadane przez Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa. Przeprowadzane w tym Instytucie kilkudziesięcioletnie badania laboratoryjne i rolnicze tych nawozów pozwoliły na jednoznaczną wysoką ocenę ich przydatności rolniczej. Dotyczy to również nawozów mineralnych i stymulatorów wzrostu pochodzenia mineralnego, zawierających znane związki chemiczne, których właściwości nawozowe i ich wpływ na środowisko są już rozpoznane i dokładnie określone. Właściwości rolnicze nawozów mineralnych i stymulatorów wzrostu pochodzenia mineralnego, wynikają niemal w 100 % z ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych.

Upoważnionymi do prowadzenia badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozów są laboratoria badawcze akredytowane w tym zakresie przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo Polskie Centrum Akredytacji, co gwarantuje wysoką jakość wykonywanych analiz i spełnia wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.

Jednostkami upoważnionymi do wykonywania badań rolniczych i biologicznych nawozów i środków wspomagających uprawę roślin są jednostki akredytowane w tym zakresie oraz odpowiednie resortowe instytuty naukowo-badawcze, statutowo zajmujące się tymi zagadnieniami.

Projekt rozporządzenia określa również jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii na podstawie przeprowadzonych badań. Do wydania pełnej opinii o nawozach i środkach wspomagających uprawę roślin, w zależności od ich

przeznaczenia, upoważnione zostały właściwe resortowe instytuty naukowo-badawcze, które w określonych przypadkach opierać się będą na opinii innych jednostek wymienionych w projekcie, które są wyspecjalizowane w danym obszarze.

Proponuje się, aby szczegółowa dokumentacja nawozu i środka wspomagającego uprawę roślin zawierała informacje, na podstawie których będzie można określić zakres i rodzaj badań oraz zakres opinii niezbędnych do ich oceny, a w niektórych przypadkach, już na wstępnym etapie, wyeliminować nawozy i środki wspomagające uprawę roślin niebezpieczne dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska, czy też nieprzydatne do stosowania w warunkach rolnictwa polskiego.

W celu dostarczenia osobom stosującym nawozy, środki poprawiające właściwości gleby lub stymulatory wzrostu niezbędnych informacji, pozwalających na właściwe ich zastosowanie i przechowywanie projekt rozporządzenia określa rodzaj informacji, jakie powinny być zawarte w instrukcji stosowania i przechowywania nawozu, środka poprawiającego właściwości gleby lub stymulatora wzrostu.

W projekcie określono również minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, których spełnienie umożliwi zakwalifikowanie wyrobu jako nawozu.

Projekt podlega notyfikacji, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji

1. Konsultacje

Konsultacje społeczne zostaną przeprowadzone po uchwaleniu przez Sejm RP projektu ustawy z dnia....o nawozach i nawożeniu, w którym zawarte jest upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania projektowanego rozporządzenia.

2. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Proponowana regulacja dotyczy producentów, importerów i innych podmiotów

wprowadzających nawozy i środki wspomagające uprawę roślin na teren RP.
Zaproponowane minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wyeliminuje zgłaszanie do badań substancji nie będących nawozami.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zaproponowana regulacja nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

Oplaty należne jednostce organizacyjnej, upoważnionej do prowadzenia badań i opiniowania nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, poniosą producenci ubiegający się o wprowadzenie nawozu do obrotu na podstawie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Ocenia się, że projektowane przepisy nie wpłyną na budżet państwa i budżety administracji samorządowej.

4. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt nakłada takie same obowiązki na wszystkie podmioty wprowadzające nawozy i środki wspomagające uprawę roślin do obrotu. Regulacje zawarte w projekcie nie wpłyną na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Zaproponowana regulacja nie wpływa na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie sposobu uiszczania oraz wysokości opłaty za opiniowanie planu nawożenia

Na podstawie art. 18 ust. 7 ustawy z dnia o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Opłata za opiniowanie planu nawożenia, zwana dalej „opłatą”, wynosi 5 zł za pole²⁾.

§ 2. Opłatę uiszcza się:

- 1) w formie przelewu na wskazany przez tę stację rachunek bankowy - w przypadku przesłania planu nawożenia do okręgowej stacji chemiczno-rolniczej;
- 2) w formie gotówki lub przelewu na wskazany przez tę stację rachunek bankowy – w przypadku dostarczenia planu nawożenia bezpośrednio do okręgowej stacji chemiczno-rolniczej.

§ 3. W przypadku uiszczenia opłaty w formie przelewu, dokument potwierdzający wniesienie opłaty przesyła się albo dostarcza bezpośrednio do okręgowej stacji chemiczno-rolniczej, wraz z planem nawożenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie 14 dni od ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

²⁾ Pole to powierzchnia użytków rolnych nie większa niż 4 ha lub uprawa jednego gatunku rośliny uprawnej na powierzchni nie większej niż 4 ha.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu uiszczania oraz wysokości opłaty za opiniowanie planu nawożenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 18 ust. 7 ustawy z dnia o nawozach i nawożeniu.

Zgodnie art. 18 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ww. projektu ustawy, podmioty prowadzące chów lub hodowlę zwierząt w ilości określonej tymi przepisami, zobowiązane są do opracowania planu nawożenia, który powinien być zaopiniowany przez okręgową stację chemiczno-rolniczą. Na podstawie art. 18 ust. 4 tej regulacji, za wydanie opinii o opracowanym przez podmioty planie nawożenia okręgowa stacja chemiczno-rolnicza pobiera opłatę.

Opłata za opiniowanie planu nawożenia wynika z kosztów związanych z weryfikacją danych zawartych w planie nawożenia oraz zaopiniowaniem poprawności sporządzonego planu.

Jednostką przyjętą do kalkulacji kosztów związanych z opiniowaniem planu nawożenia jest pole. Pole jest powszechnie znanym pojęciem w rolnictwie. Występuje również w Polskiej Normie PN-R-04031 (Analiza chemiczna gleby. Pobieranie próbek), zgodnie z którą powierzchnia pola przypadająca na jedną próbkę poddaną badaniom dla potrzeb doradztwa nawozowego nie może przekraczać 4 ha. Natomiast, jeśli dana uprawa zajmuje mniejszą powierzchnię, należy traktować ją odrębnie, ponieważ wymaga indywidualnych obliczeń. Mając więc na uwadze ww. normę oraz zasady chemii rolnej w projekcie zdefiniowano pole jako uprawę jednego gatunku rośliny na powierzchni do 4 ha lub powierzchnię użytków rolnych nie większą niż 4 ha, co obejmuje zarówno areał nieobsiany, jak i użytki zielone lub uprawę mieszanki roślin.

Rozporządzenie nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 i z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie wymaga notyfikacji.

Rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Rozporządzenie oddziaływać będzie na podmioty prowadzące chów i hodowlę drobiu powyżej 40.000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2.000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior oraz na podmioty nabywające nawozy naturalne do bezpośredniego rolniczego wykorzystania na podstawie umowy.

Zaproponowana stawka opłaty nie wpłynie w sposób znaczący na sytuację ekonomiczną tych podmiotów.

2. Konsultacje

Projekt rozporządzenia będzie konsultowany z Krajową Stacją Chemiczno-Rolniczą w Warszawie, Instytutem Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa – PIB w Puławach oraz z Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie po uchwaleniu ustawy o nawozach i nawożeniu.

W ramach konsultacji społecznych projekt będzie przekazany organizacjom społeczno-zawodowym – Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „Samoobrona”, Związkowi Zawodowemu Rolników „Ojczyzna”, Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkowi Zawodowemu Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny, Krajowemu Sekretariatowi Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”, Federacji Związków Pracodawców - Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Federacji Związków Producentów Rolnych, Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowej Radzie Izb Rolniczych, Polskiej Izbie Przemysłu Chemicznego - Związek Pracodawców, Konfederacji Pracodawców Polskich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Związkowi Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club i Polskiemu Związkowi Producentów Eksporterów Mięsa „Polskie Mięso”.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Zaproponowane w rozporządzeniu opłaty nie mają istotnego wpływu na sektor finansów publicznych.

Pobierana przez okręgowe stacje chemiczno-rolnicze opłata za opiniowanie planu nawożenia będzie stanowiła dochód budżetu państwa.

4. Wpływ na rynek pracy

Regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Zaproponowana w rozporządzeniu opłata za opiniowanie planu nawożenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Zaproponowana regulacja nie wpływa na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania.

Na podstawie art. 22 ustawy z o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób stosowania nawozów, który nie powoduje zagrożeń dla zdrowia ludzi lub zwierząt lub dla środowiska,
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów, dysponujące odpowiednim potencjałem technicznym i kadrami posiadającą wiedzę w tym zakresie.

§ 2. 1. Nawozy należy stosować równomiernie na całej powierzchni pola w sposób wykluczający nawożenie pól i upraw do tego nieprzeznaczonych.

2. Nawozy mogą być stosowane łącznie ze środkami ochrony roślin wówczas, gdy jest to przewidziane w instrukcji stosowania środka ochrony roślin lub nawozu.
3. Przy ustalaniu dawek nawozu uwzględnia się potrzeby pokarmowe roślin i zasobność gleby, a w przypadku stosowania odpadów, środków wspomagających uprawę roślin oraz dodatków do wzbogacenia gleby - również dawki składników pokarmowych wprowadzanych do gleby z tymi substancjami.
4. Nawozy naturalne oraz organiczne w postaci stałej oraz płynnej powinny być stosowane w okresie od dnia 1 marca do dnia 30 listopada, z wyłączeniem nawozów stosowanych pod uprawy pod osłonami (szklarnie, inspekty, namioty foliowe).
5. Nawozy azotowe stosuje się w okresach bezpośrednio poprzedzających maksymalne zapotrzebowanie roślin na składniki pokarmowe.

- § 3.** 1. Nawozy naturalne oraz organiczne w postaci stałej stosuje się, za pomocą rozrzutników nawozów lub ręcznie.
2. Nawozy naturalne oraz organiczne w postaci płynnej stosuje się przy użyciu rozlewaczy, deszczowni lub wozów asenizacyjnych wyposażonych w płytki rozbryzgowo lub węże rozlewowe.
3. Stosowanie nawozów naturalnych oraz organicznych w postaci stałej podczas wegetacji roślin (pogłównie) jest dopuszczalne tylko na użytkach zielonych i na wieloletnich uprawach polowych.
4. Stosowanie nawozów naturalnych oraz organicznych w postaci płynnej podczas wegetacji roślin (pogłównie) odbywa się przy użyciu węży rozlewowych, z tym że na użytkach zielonych oraz na wieloletnich uprawach polowych może odbywać się z zastosowaniem płytek rozbryzgowych lub deszczowni.
5. Nawozy naturalne oraz organiczne powinny być przykryte lub wymieszane z glebą nie później niż następnego dnia po ich zastosowaniu, z wyłączeniem nawozów stosowanych w lasach oraz na użytkach zielonych.
6. Nawozy naturalne mogą być stosowane w odległości co najmniej 20 m od strefy ochronnej źródeł wody, ujęć wody, brzegu zbiorników oraz cieków wodnych, kąpielisk zlokalizowanych na wodach powierzchniowych oraz obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego.
- § 4.** 1. Nawozy mineralne w postaci stałej stosuje się przy użyciu rozsiewaczy naziemnych oraz siewników nawozowych lub siewników kombinowanych albo ręcznie, z tym że w odległości co najmniej 20 m od strefy ochronnej źródeł i ujęć wody oraz od brzegu zbiorników i cieków wodnych nawozy mineralne mogą być stosowane tylko ręcznie.
2. Nawozy mineralne w postaci płynnej stosuje się przy użyciu przystosowanych do tego rozlewaczy, deszczowni lub opryskiwaczy wyposażonych w belki polowe ze specjalnymi końcówkami lub węzami rozlewowymi.
- § 5.** Jednostkami organizacyjnymi upoważnionymi do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów są:
- 1) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa - Państwowy Instytut Badawczy z siedzibą w Puławach,

- 2) Centrum Doradztwa Rolniczego z siedzibą w Brwinowie (województwo mazowieckie) oraz jego oddziały w Poznaniu, Krakowie i Radomiu ,
- 3) wojewódzkie ośrodki doradztwa rolniczego oraz ich oddziały: Dolnośląski Ośrodek Doradztwa Rolniczego we Wrocławiu, Kujawsko-Pomorski Ośrodek Doradztwa w Minikowie, Lubelski Ośrodek Doradztwa w Końskowoli, Lubuski Ośrodek Doradztwa w Kalsku, Łódzki Ośrodek Doradztwa w Bratoszewicach, Małopolski Ośrodek Doradztwa w Karniowicach, Mazowiecki Ośrodek Doradztwa w Warszawie, Opolski Ośrodek Doradztwa w Łosiowie, Podkarpacki Ośrodek Doradztwa w Boguchwale, Podlaski Ośrodek Doradztwa w Szepietowie, Pomorski Ośrodek Doradztwa w Gdańsku, Śląski Ośrodek Doradztwa w Częstochowie, Świętokrzyski Ośrodek Doradztwa w Modliszewicach, Warmińsko-Mazurski Ośrodek Doradztwa w Olsztynie, Wielkopolski Ośrodek Doradztwa w Poznaniu i Zachodniopomorski Ośrodek Doradztwa w Barzkowicach
- 4) Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza z siedzibą w Warszawie oraz jej oddziały w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Gliwicach, Gorzowie Wielkopolskim, Kielcach, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Wrocławiu,
- 5) wyższe uczelnie rolnicze.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

W porozumieniu:

MINISTER ŚRODOWISKA

MINISTER ZDROWIA

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 134, poz. 1433).

Uzasadnienie

Przedłożony projekt rozporządzenia w sprawie szczegółowego sposobu stosowania nawozów oraz prowadzenia szkoleń z zakresu ich stosowania stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, zawartego w art. 22 ustawy projektu ustawy z dniao nawozach i nawożeniu.

Projekt rozporządzenia określa szczegółowy sposób stosowania nawozów niezbędny dla ograniczenia ujemnych skutków dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska, które mogą wynikać z nieprawidłowego sposobu nawożenia roślin.

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej, ale jest zgodny z zaleceniami Kodeksu Dobrych Praktyk Rolniczych w zakresie stosowania nawozów oraz niektórymi wytycznymi dyrektywy Rady 91/676/EEC z dnia 12 grudnia 1991 r. w sprawie ochrony wód przed zanieczyszczeniami wywołanymi azotanami ze źródeł rolniczych.

Wymienione w projekcie rozporządzenia jednostki upoważnione do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów są organizacyjnie przygotowane do takiej działalności, dysponują odpowiednim potencjałem technicznym oraz kadrą posiadającą wiedzę w tym zakresie, co umożliwi sprawne przekazywanie informacji na wysokim poziomie, zgodnie z wymaganiami rolnictwa, zdrowia i ochrony środowiska.

Jednostkami tymi są jednostki budżetowe podległe i nadzorowane przez ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz wyższe uczelnie rolnicze.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja.

Projekt dotyczy producentów rolnych prowadzących uprawę roślin.

2. Konsultacje społeczne.

Konsultacje społeczne zostaną przeprowadzone po uchwaleniu przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej projektu ustawy z dniao nawozach i nawożeniu, w którym zawarte jest upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu stosowania

oraz jednostek organizacyjnych upoważnionych do prowadzenia szkoleń z zakresu stosowania nawozów.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Przepisy projektu nie wpłyną na sektor finansów publicznych.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Regulacje zawarte w projekcie nie wpłyną na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Projekt nakłada takie same obowiązki na wszystkich producentów rolnych prowadzących uprawę roślin.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.